

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

หมดสมมุติหมดทุกข์

สรุปผลงานทำบุญประทายข้าวเปลือกเมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๘ กิโล ๒๑ บาท ๑๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๗๘ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๒,๒๙๗,๐๗๔ บาท ทองคำที่ได้หลังจากมอบเรียบร้อยแล้วนั้น เวลานี้ได้ ๑๒๙ กิโล ๑๖ บาท ๖๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒๒,๔๓๓ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบได้ทองคำ ๕,๖๘๘ กิโลครึ่ง รวมดอลลาร์ทั้งหมดทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นจำนวนดอลลาร์ ๗,๓๒๒,๔๓๓ ดอลลาร์ กรุณาทราบตามนี้ เราจะขยับขึ้นไปเรื่อย ๆ ยังเป็นอารมณ์อยู่เรื่อย ๆ ที่ว่าวันที่ ๑๒ เมษา เอา พิจารณา พี่น้องชาวไทยรวมหมดทั้งประเทศเข้าสู่จุดวันที่ ๑๒ เมษายน ซึ่งเป็นวันที่พวกเราทั้งหลายเริ่มช่วยชาติ ได้ประกาศออกมาอย่างโจ่งแจ้งในวันนั้น คือวันที่ ๑๒ เมษา ๒๕๕๑ นั้นแหละ

นี่ก็จะครบรอบ ๕ ปีในวันที่ ๑๒ เมษา เราควรที่จะได้สิ่งที่จะเป็นมหามงคลแก่ชาติไทยของเราขึ้นพร้อมกันในวันนั้น คือขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๕๐๐ กิโล เข้ามอบในวันนั้น วันครบรอบนะ ส่วนดอลลาร์ได้เท่าไรเราก็เอาเข้าเลย เวลานี้ดอลลาร์มันก็ได้ ๑๒๒,๔๓๓ ดอลลาร์ นี่เราได้แล้ว พอถึงวันที่ ๑๒ ก็เพิ่มเข้าอีก อาจได้ถึงสองแสนหรือสามแสนก็ว่าได้แหละ ส่วนทองคำที่เราได้แล้วเป็นทองคำล้วน ๆ นั้น ๑๒๙ กิโล ๑๖ บาท ๖๐ สตางค์ เหลือจากนี้ก็ต้องชวนขวายนวมารวมกันให้ได้ ๕๐๐ กิโลในวันที่ ๑๒ เมษา นั้นส่วนเงินสดที่เราฝากไว้ในธนาคาร ส่วนใหญ่ก็คือกองทุน ๘๔,๐๐๐ กอง นั้นเราหักออกมาหรือเราถอนออกมาซื้อทองคำ มอบคราวที่แล้วนี้เพียง ๒๐ ล้าน เวลาเงินจำนวน ๘๔,๐๐๐ กองกองทุนนี้ยังอยู่ในธนาคาร ๗๖ ล้าน แล้วกับธนาคารที่นั่นที่นี้ เรียกว่าธนาคารโครงการช่วยชาติ มีอยู่แห่งละไม่มากนัก

เราค่อนข้างแน่ใจแล้วว่าไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน กับอีก ๗๖ ล้านบวกกันเป็น ๑๒๖ ล้าน เราคิดว่าเมื่อมันพอเอานี้ออกเราก็จะเอาออก ถอนทันทีเลย รวมแล้วให้ได้ ๕๐๐ กิโล แล้วมอบในวันนั้น คราวนี้พี่น้องทั้งหลายไม่ควรจะให้พลาดไปในวันครบรอบ ๕ ปีในการช่วยชาติของเราะ ยังไงขอให้ได้ ๕๐๐ กิโลไม่หนักมากอะไร จากนี้ไปก็ยิ่งเดือนกว่า พยายามเอาให้ได้ ถ้าได้เงินนี้ไปซื้อทองคำจะได้ประมาณสักกิโล ๑๒๖ ล้านนะ (ประมาณ ๒๔๕ กิโลเจ้าคะ ถึงขึ้นลงก็ไม่มากเท่าไร) ๒๔๕ กิโล บวกกับ ๑๒๙ กิโล จะ

ได้ทองคำประมาณเท่าไร (๓๗๔ กิโลเจ้าคะ) แล้วขาดอยู่เท่าไรที่นี่ (๑๒๖ กิโลเจ้าคะ) มันค่อนข้างแน่ใจนะ ขาดเพียง ๑๒๖ กิโล ฟีน้องทั้งหลายให้ร่มกันเลยนะ

เพราะเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่งที่เราจะได้มีหามงคล เป็นที่ระลึกในงานช่วยชาติของเรา เป็นวันครบรอบสำคัญด้วย ๕ ปีวันที่ ๑๒ นี้ ของเล่นเมื่อไรที่หลวงตาได้อุตสาห์พยายามตะเกียกตะกายสอนฟีน้องทั้งหลายมาเป็นเวลา ๕ ปีนี้ โธ แทบเป็นแทบตาย ไปทุกแห่งทุกหนตำบลหมู่บ้าน ไปหมด เทศนาว่าการก็หมดไส้หมดพุง พุงของหลวงตานี้เรียนสำเร็จ ป.๓ มา (เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น) โทรศัพท์มือถือของใคร ปาเข้าป่าเสียก่อน เวลานี้อ่าเอาเข้ามายุ่ง ไปที่ไหนมีแต่เรื่องนี้ยุ่งกวนเอาเสียเหลือเกิน กิเลสนี้พิลึกนะ ตีไปทุกแห่งทุกหน ไม่รู้หนักรู้เบา มันชินต่อนิสัย กลายเป็นนิสัยดำเนินไปเลย โห เราฟังไม่ได้นะ มันเหมือนดูกองมูตรกองคุณว่าไง ธรรมพระพุทธเจ้าดูสัตว์โลก แล้วจะเอามูตรคูตติกระจายขึ้นไปหาธรรม ประกาศตัวขึ้นอีก จะเหม็นคลุ้งขนาดไหน

ความรู้ทั้งหมดที่เราเรียนมานี้ ออกแนะนำสั่งสอนฟีน้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งก็ ๕ ปีมานี้ละ ๕ ปีมานี้เทศน์ทั่วประเทศไทยเลย ถ้าคิดเป็นกัณฑ์เทศน์จะประมาณสักกี่กัณฑ์ คิดดูซินะ บางวัน ๆ ละ ๓-๔ กัณฑ์ก็มีนะ วันละ ๒ กัณฑ์เราไม่ยากพูดแหละ ทั้งสภาหนูทั้งสภาแมวคละเคล้าไปด้วยกัน เทศน์งานต่าง ๆ เรียกว่าสภาแมว เทศน์แบบยั่วเย้า ๆ อย่างนี้ ทั้งตีทั้งเขี่ยนทั้งอะไรเหล่านี้เรียก สภาหนู รวมทั้งสภาหนู สภาแมว มันจะเป็นสักก็พันก็หมื่นกัณฑ์ก็ไม่รู้นะ ก็ควรจะให้เห็นใจละถ้าพิจารณาโดยความเป็นธรรมแล้วนะ ความอุตสาห์พยายามเพื่อฟีน้องชาวไทยเรา คือเราไม่หวังเอาอะไรเลย ฟังซินะ แม่เม็ดหินเม็ดทราย หวังเพื่อเราแม่เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี มีแต่เพื่อโลกเพื่อสงสารเพื่อชาติไทยของเรา ให้มีความสงบร่มเย็นจากอรรถจากธรรม มีความแน่นหนามั่นคงจากความเสียสละเพราะความรักชาติของตนด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน โลกก็ชุ่มเย็น เมืองไทยเราชุ่มเย็น ด้วยวัตถุเครื่องเกื้อหนุนกัน

เรื่องธรรมะเป็นเครื่องชโลมน้ำใจ แสดงออกในความถูกต้องดีงาม เพราะธรรมมีในใจแล้วแสดงไม่ค่อยผิดพลาด ถ้ามีการพิจารณาพิจารณาความผิดถูกชั่วดีอยู่เสมอ เรียกว่าธรรม เราต้องการนี้เท่านั้นสำหรับโลกของเรา เราอยู่กับฟีน้องทั้งหลายไปนี้ ก็เหมือนว่าอยู่สืบวัสืบเดือนไปอย่างนั้นแหละ แต่สิ่งที่เรามุ่งเวลานี้ คือมุ่งเพื่อให้เราได้สิ่งที่เราประสงค์อย่างยิ่งเพื่อชาติไทยของเรา ก็คือสมบัติมหาคุณต่อชาติเรา คือทองคำขอให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์แน่ใจว่าไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ อันนี้สำคัญมาก ขอให้ได้นี้

เป็นเครื่องหมายแห่งการช่วยชาติของเรา จะเป็นมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยไม่น้อย สำหรับหลวงตาบัวแล้วไม่เอาอะไรแล้วแหละ

พูดจริง ๆ ความมุ่งมั่นนี้ ความดีดึ้นนี้ ดีดึ้นยิ่งกว่าพี่น้องชาวไทยเสียอีกนะ ดีดึ้นเพื่อชาติบ้านเมือง แต่ผลที่ออกมาเราบอกเราไม่เอาอะไร ทั้ง ๆ ที่ดีดึ้นอย่างนี้แต่เราไม่เอาอะไร เราพอมดทุกอย่างแล้ว จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาด้วยดี เวลานี้เป็นเวลาที่จำเป็นมากซึ่งเราจะพยายามทะนุถนอมบำรุง หรืออุ้มชูชาติไทยของเราให้ขึ้นได้ด้วยความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ใครมีมากมีน้อยก็ชวนชวยออกมา ๆ เราไม่ได้หวังว่าจะเอามาแบบเศรษฐี ๆ บริจาคนะ เราเอามาแบบคนทุกชั้นคนจนคนนั้นเล็กคนนี้น้อย หลายผู้หลายคนเข้าไปมันก็มากขึ้นเอง เหมือนแม่น้ำหรือฝนที่ตกลงมาจากฟ้า ตกทีละหยดละหยาดมันสามารถทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มได้เมื่อตกไม่หยุด

อันนี้ก็เหมือนกัน ต่างคนต่างเสียสละวันนั้นสละวันนี้สละ หนุนเข้าไปเรื่อย มันก็เต็มตื้นขึ้นมาจนถึงจุดที่หมายได้ไม่สงสัย ให้พากันตั้งอกตั้งใจ เราแน่ใจอยู่ว่าจะได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ทั้ง ๆ เวลานี้ก็ได้ ๕ ตันครึ่งนะ เราแน่ใจอยู่จะได้น้ำหนัก ๑๐ ตันทองคำ พอได้ ๑๐ ตันแล้วเราหายห่วง หายจริง ๆ จะไม่รบกวนพี่น้องทั้งหลายเลยแหละ เพราะพูดนี้พูดมีสัตย์มีจริง พูดยังงั้นเป็นอย่งนั้น รบกวนอย่างเวลานี้ก็รบกวนเพื่อชาติของเราเอง รบกวนเพื่อพี่น้องทั้งหลายเอง แน่ะ เมื่อได้ถึงจุดหมายตามที่เราต้องการแล้วเราก็หยุดทันทีการรบกวนไม่มี ส่วนผู้ที่จะนำมาบริจาคด้วยศรัทธาถือเราเป็นจุดรับบริจาคตามเดิมอย่างนี้ เราก็รับได้แต่เราไม่ไปรบกวน ใครจะให้มากให้หน่อยเราก็รับได้ตามเดิมเพื่อคลังหลวงของเรา เพื่อชาติของเรา ส่วนที่จะให้เราไปหารบกวนที่นั่นที่นี้ อย่างที่ได้เป็นมานี้เราไม่เป็น เรียกว่าเลิกเลย

ถ้าว่าตายก็ไม่มีห่วงแหละ ไม่ห่วงในตัวเองมันก็ห่วงชาติจะวายังไง ยังมีจุดมุ่งหมายอยู่แล้วไม่สำเร็จนี้ ตายนี้ก็ต้องเป็นห่วงอย่างมาก ห่วงพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ เราไม่ได้ห่วงเรานะ เราบอกจริง ๆ เราพอมดทุกอย่าง เราไม่มีอะไรจะห่วงแล้ว ประกาศป้าง ๆ ในหัวใจตลอดเวลา ตั้งแต่ขณะที่ฟ้าดินถล่ม ทำนทั้งหลายเคยได้ยินมิใช่หรือ ก็ครึ่งแล้ว คำพูดเช่นนี้เอามาโกหกพี่น้องทั้งหลายได้หรือ คำพูดแทบเป็นแทบตาย การประกอบความพากเพียรจนแทบถึงจะเป็นจะตายบางครั้งยังไม่เคยสลับ แต่ว่าเมื่อถึงขั้นจะตายมอเลย ขนาดนั้น มันข้ามสลับไปเลย นี่ความตั้งใจต่อตัวเอง ความมุ่งมั่นต่อตัว

เอง เวลานั้นยังไม่ได้คิดเรื่องใครกับใครทั้งนั้นแหละ คิดแต่เรื่องของตัวเอง คือให้หลุดให้พ้น ๆ

เมื่อกำลังใจมีมาก ความพากเพียรมันก็หนุ่กันตลอดเวลา เอาไปจนกระทั่งถึงพอเท่านั้นละ ประกาศปางขึ้น พระพุทธเจ้าตรัสรู้ปั้ง พอ พระสาวกทั้งหลายสำเร็จเรียกว่าบรรลุธรรม ตามศัพท์ของพระพุทธเจ้าศัพท์สูง ศัพท์สาวกศัพท์รองลงมา เรียกว่าบรรลุธรรม พระพุทธเจ้าเรียกว่าตรัสรู้ ทรงเกียรติของศาสดาเต็มภูมิ ทั้ง ๆ ที่ความหลุดพ้นเหมือนกัน ทรงเกียรติไว้ตามขั้นตามภูมิที่อยู่ในสมมุติ

นั่นละสาวกทั้งหลายพอบรรลุธรรมปั้งเรียกว่าเต็มภูมิแล้ว พอ ขณะนั้น ไม่ต้องมีอะไรมาซ้ำซาก มาตรวจตราละเอียดถี่ถ้วนหรือตั้งคณะกรรมการมาตรวจ ให้คะแนนตัดคะแนน สมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ หรือหลอกโลกเขาหรือ ธรรมนี้หลอกโลกเขาหรือ ให้ตรวจตราไม่มี ตรัสรู้ปั้งด้วย สนฺทิฎฐิโก สุดยอดในครั้งสุดท้ายเท่านั้นพอ ไม่ว่าจะพระพุทธเจ้าและสาวกทุก ๆ องค์ที่เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า ตลอดพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ แบบเดียวกันหมด ผิงขึ้นมาพอกันหมดเลย นี่เป็นอย่างนั้น หมดทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าสมมุติ นี้ไม่มีในพระทัยและในใจของสาวกทั้งหลายเลย ที่จะไปติดไปข้องพัวพันอะไรไม่มี เป็นหลักธรรมชาติ เป็นอฐานะ ที่จะให้เป็นอย่างอื่นอย่างใด อีกไม่ได้แล้วว้างั้น นั่นละพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลายหมด ท่านหมดสมมุติ

สมมุติก็คือกองทุกข์นั้นเองจะเป็นอะไรไป เมื่อมีสมมุติก็มีทุกข์อยู่ในนั้น หมดสมมุติก็หมดทุกข์ ไม่มีอะไร เพราะต้นเหตุของทุกข์ก็คือสมมุติ กิเลสเป็นตัวสมมุติ รากแก้วของสมมุติก็อยู่ที่นั่น กิเลสเป็นตัวสร้างทุกข์ สร้างความเพลิดเพลินให้สัตว์โลกทั้งหลายหลงมกมายมากก็กับก็กลบับไม่ได้นะ แต่ต้นจนกระทั่งปานนี้มาแต่เมื่อไร นี่คือกิเลสสร้างความหลอกลวงตมต้นสัตว์โลก แล้วปกขวากปกหนามไว้ตามทางให้ก้าวเดินไม่สะดาก ยิ่งไปทางที่ดีแล้วปิดไว้กันเลยไม่ให้ไป

นี่คือกิเลสปิดหัวใจสัตว์มาตลอด เปิดออกด้วยธรรมมันเห็นหมดจะให้อ่างง เวลามันมืดก็บอกว่ามืด เวลาเปิดออกแล้วมันเห็นหมดจะให้อ่างง เหมือนเราลืมนานี้ ใครจะว่าเราไม่เห็นเราไม่ได้สนใจ ก็เราเห็นอยู่นี้จะให้อ่างง เราจะเอาใครมาเป็นพยาน ตาเราก็ตาดิ ๆ เห็นอยู่นี้จะว่าไง สีไหนเป็นสีไหนมันก็เห็นอยู่ นี้ เราจะหาใครมาเป็นพยาน นี้ สนฺทิฎฐิโก ประกาศปางขึ้น เรียกว่า สนฺทิฎฐิโก สุดยอดก็แบบเดียวกัน แล้ว สนฺทิฎฐิโก ของธรรมทั้งหลายที่เห็นไม่เหมือนตาของเรา หูของเรา นะ ตาถ้าอยู่ไกลมันมองไม่เห็น

อยู่ใกล้มองเข้ามาโดยลำดับลำดับ ถ้าเอามาจนกระทั่งถึงตาแล้วเลยมองไม่เห็น แน่ มันเป็นอย่างนั้นนะโลก

เรื่องธรรมไม่เป็นอย่างนั้น ธรรมจำไปหมดเลย ไม่ได้ว่ามีใกล้มีไกลมีสูงมีต่ำที่ไหน ละ คำว่าธรรม ไม่มี จำไปหมด เฉพาะเจ้าของเรียกว่าจำไปหมดเลย ไม่มีอะไรสงสัย แล้วจะตั้งข้อสงสัยเพื่ออดีตอนาคตอะไรอีก ไม่มี ขาดสะบั้นในเวลานั้นไปด้วยกันหมดเลย เรียกว่าสมมุติหมดโดยสิ้นเชิง จากหัวใจพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ก็หมดเมื่อเวลากิเลสมันสิ้นซากลงไป ถ้ากิเลสยังมีมากน้อย เรียกว่าสมมุติยังมีมากน้อย ความทุกข์ก็ยังมีอยู่เล็กน้อยเหมือนกัน เมื่อกิเลสนี้สิ้นซากไปบิ๊บบ สมมุติหมดแล้วในหัวใจดวงนี้ มีแต่วิมุตติผุดขึ้นมา ไม่ใช่ผุดนะถูกกิเลสปิดไว้เท่านั้นเอง แต่เราก็เรียกว่าผุด ก็ว่ากันไป พอเปิดนี้มันจำอยู่แล้วนี่ จำออกมาเลย นั่นละ หมดโดยสิ้นเชิง

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ท่านตรัสรู้ธรรมด้วยวิธีที่ถูกต้องดีงาม ถึงขั้นไปศาสดามาสอนโลก จึงไม่มีคำว่าผิดพลาดไปไหนเลย พวกเราทั้งหลายเป็นชาวพุทธอย่างม ๆ งาม ๆ อยู่ตลอดเวลา ถ้าว่าจะไปทำคุณงามความดีให้กิเลสมาปิดหูปิดตาก็ดี กันทางไว้เสีย มีแต่ชวากแต่หนาม จะก้าวเดินตามอรรถตามธรรมเพื่อความสะดวกสบาย หายกังวลและหายทุกข์ทั้งหลาย กิเลสปิดไว้หมดไปไม่ได้เสีย แล้วสุดท้ายก็มายอมหมอบราบกับกิเลส แแบกหามตั้งแต่กองทุกข์ไปทั่วโลกดินแดน ไปหาดูชินะ ใครมีความสุข ต่างคนตั้งแต่ตื่นนอน ๆ แล้วเกิดมาจนกระทั่งปานนี้จนตาย ได้อะไรติดเนื้อติดตัวไปบ้าง ส่วนมากมันมีแต่บาปแต่กรรมละชนสัตว์ลงนรกนะ ที่จะขึ้นนั้นมีน้อย เพราะผู้เล็ดลอดไปตามความดีต้องเป็นผู้ฝ่าฝืน ไม่ฝ่าฝืนไม่ได้ ต้องฝ่าฝืน...ธรรม

อย่างพี่น้องทั้งหลายมานี้ก็ต้องฝ่าฝืน กิจธุระหน้าที่การงานเราทำประจำอยู่ทุกวันเวลานี้เราเราเราไม่ทำ งานอะไรสละหมด ถึงจะมีหวังไบบ้างก็เป็นธรรมดา แต่เรื่องใหญ่ตัวของเรามาแล้ว นั่น นี่เราก็ต้องฝ่าฝืน นี่ละพระพุทธเจ้าศาสดาของเราที่สลบถึง ๓ หน ทุกข์หรือไม่ทุกข์เพื่อบิ๊บบินออกจากทุกข์ แล้วบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็มีซ้ำมีเร็ว คือมีลำบากลำบากต่างกัน แต่สำหรับพระพุทธเจ้าของเรา ท่านทรงรับสั่งไว้เรียบร้อยแล้วว่า เรานี้ทุกข์ลำบากกว่าบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลาย เช่น พระอริยมะตไตรย นี่ญาณท่านเล็งอยู่แล้วเป็นอื่นไปไม่ได้เลยนะ ต้องเป็นพระอริยมะตไตรย ร้อยเปอร์เซ็นต์

ตั้งแต่ขณะรับสั่งปี่งออกมาที่ออกสมมุตินะ ส่วนที่พระองค์ทรงทราบทราบไว้แล้วนะ ที่จะออกมาประกาศให้โลกทั้งหลายทราบว่า ในภัทร์กัปนี้มีพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ กกุสันโธ โจนาคมน์ กัสสปโคตโม นี้ ๔ และอริยมะตเตยโย องค์ที่ ๕ นี่องค์สุดท้าย

ท้าย องค์นี้เสด็จออกเพียง ๗ วัน ตรัสรู้ธรรมขึ้นภายใน ๗ วัน ไม่นานเลย แล้วก็ครองราชสมบัติอยู่ ๔ หมื่นปี แล้วก็เสด็จออกทรงผนวชเป็นศาสดาเอกของโลก สอนโลกอยู่ได้ ๔ หมื่นปี จากนั้นก็เล็ก ๆ ไปเลย ศาสนาไปพร้อมกันหมด

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าทุกพระองค์แบบเดียวกันหมด เป็นสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบถูกต้องโดยสมบูรณ์แบบเรียบร้อยแล้ว ทุก ๆ พระองค์มาถึงพระพุทธเจ้าของเราก็แบบเดียวกัน เป็นแบบแปลนแผนผังชี้แจงบอกเรื่องทางไปนรก ทางไปสวรรค์ บอกไว้ครบรอบหมด ไม่มีอะไรบกพร่อง นอกจากสัตว์ทั้งหลายมันต่อต้าน ไม่ยอมไปตามทางของพระพุทธเจ้าที่บอกแปลนอันถูกต้องไว้เพื่อความสุข นิรทุกข์ พ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวง มันไม่ยอมไปเพราะกิเลสกลาง ๆ มันก็เถลไถลไปหาตั้งแต่ที่จะจมนั้นแหละ ทุกข์ยากลำบากมันก็พอใจไป เรื่องกิเลสสร้างความพอใจให้สัตว์โลกป็นนะ

เพราะฉะนั้น สัตว์โลกจึงทำกัน ถ้าไม่สร้างความพอใจไว้สัตว์โลกจะไม่ทำ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นทุกข์มาก ๆ บอกเท่าไรมันก็ยังไม่ยอมเชื่อ เพราะกิเลสหนาแน่นกว่าธรรมที่บอกนี้ เมื่อธรรมผู้ที่รู้ในใจแล้วบอกมันหนาแน่น มองเห็นหมดบอกตรงไหนเด็ดขาดทุกอย่างไม่ผิดพลาด คือคำสอนพระพุทธเจ้า ที่จอมปราชญ์ทั้งหลายรู้แล้วขึ้นมาบรรจุในใจแล้วสอนออกไปจะไม่ผิด เป็นอย่างนั้น ผิดกันกับพวกเรานะ

พระพุทธเจ้าของเราที่ว่ายั่งอยู่ก็คือว่า ดูก่อนอานนท์ เวลานั้นเป็นพระอานนท์ที่เข้าไปทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าให้ทรงพระชนม์อยู่เป็นเวลานาน ๆ พระองค์ก็รับสั่ง ถ้าภาษาของเราว่าดูพระอานนท์ อานนท์มาหวังอะไรกับเราอีก นั้นฟังซิ อะไร ๆ เราก็สอนไปหมดเรียบร้อยแล้ว นี่ก็เหลือแต่โครงกระดูกเท่านั้น เธอจะมาหวังอะไรกับโครงกระดูกอันนี้จากเรา อะไร ๆ เราสอนหมดแล้ว จากนั้นก็ปลอมโยนพระอานนท์ ดูก่อนอานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราตายไปแล้ว นั้น ฟังว่าธรรมวินัยนั้นแล ก็คือศาสนานี้แหละ เป็นศาสดาแทนพระพุทธเจ้าที่ปรินิพพานไปแล้วนะ เป็นศาสดาของพวกเรา ขอให้พากันยึด

เอาหลักธรรมหลักวินัยนี้เป็นเครื่องเดินของชีวิตจิตใจ การทำมาหาเลี้ยงชีพ ประกอบการงานทุกอย่างให้คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมอยู่เสมอ จะมีศาสดาติดแนบภายในใจคอยเตือน อะไรควรไม่ควร เท่ากับศาสดาเตือนเรา ธรรมวินัยนั้นแหละเตือน แทนศาสดา ๆ ตลอดไปเลย เราปฏิบัติตามนั้นอย่างไรต้องพ้นจากทุกข์ไม่เป็นอื่น เหมือนพระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทโดยพระโอษฐ์ของพระองค์เองนะ ธรรมวินัยนั้นละเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต ให้พากันจดจำนี้เอาไว้ อย่าว่าอยู่นอกวัดในวัด

ใกล้วัดใกล้วัดอย่าไปคิดอย่างนั้น วัดแท้ ๆ วัดชั้วตรปฏิบัติ ศาสดาแท้อยู่กับธรรมกับวินัย ข้อบังคับตัวเอง วินัยคือข้อบังคับตัวเอง อันไหนไม่ดีอย่าทำ อะไรดีแล้วให้ทำ ก้าวเดินไปตามธรรม นั้น เรียกว่าธรรม เราก็มีศาสดาประจำใจของเราทุกคน ๆ พวกกันจำเอานะ

อย่าลืมนะพี่น้องทั้งหลายนะ ยังไงวันที่ ๑๒ ให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล เข้ามาโชว์ในงานครบรอบปีวันนี้ให้ได้นะ พอ ๕๐๐ กิโลนี้แล้วก็จะเป็น ๖ ตันเต็ม ๖ ตันกว่าเล็กน้อย ระยะเวลาที่กำลังหมุนตัว ๆ อยู่นะ ต่อไปนี้จะให้พรละ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.Luangta.or.th or www.Luangta.com